

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 14 lipca 2021 r. w sprawie T-740/20, Arnautu/Parlament, wniesione w dniu 17 września 2021 r. przez Marie-Christine Arnautu

(Sprawa C-573/21 P)

(2022/C 24/21)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Marie-Christine Arnautu (przedstawiciel: adwokat F. Wagner)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 14 lipca 2021 r. w sprawie T-740/20, Arnautu/Parlament;
- uwzględnienie zarzutu bezprawności i stwierdzenie, że art. 33 akapity 1 i 2 przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego (zwanymi dalej „przepisami wykonawczymi”) są niezgodne z prawem;
- stwierdzenie braku podstawy prawnej decyzji sekretarza generalnego z dnia 21 września 2020 r. i stwierdzenie jej nieważności;

Tytułem żądanie głównego:

- stwierdzenie, że Marie-Christine Arnautu przedstawiła dowód zatrudnienia swojego asystenta zgodnie z wymogami art. 33 akapity 1 i 2 przepisów wykonawczych i orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;

W rezultacie,

- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 21 września 2020 r., wydanej na podstawie art. 68 decyzji prezydium Parlamentu Europejskiego nr 2009/C 159/01 z dni 19 maja i 9 lipca 2008 r. „ustanawiającej przepisy wykonawcze do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego” ze zmianami, stwierdzającej istnienie po stronie Parlamentu wierzytelności wobec skarżącej w kwocie 87 203,46 EUR z tytułu nienależnie wypłaconych kwot w ramach pomocy parlamentarnej i uzasadniającej wszczęcie ich windykacji.
- stwierdzenie nieważności noty obciążeniowej nr 7000001577 informującej skarżącą o istnieniu wierzytelności względem niej w związku z decyzją sekretarza generalnego z dnia 21 września 2020 r. i wzywającej ją do zwrotu nienależnie wypłaconych kwot w ramach pomocy parlamentarnej na podstawie art. 68 przepisów wykonawczych oraz art. 98-101 rozporządzenia finansowego;
- Obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca podnosi jeden zarzut, zatytułowany „NARUSZENIE PRZEZ SĄD PRAWA UNII – NARUSZENIE PRAWA I BŁĘDNA KWALIFIKACJA PRAWNA OKOLICZNOŚCI FAKTYCZNYCH – OCZYWISTY BŁĄD W OCENIE – PRZEINACZENIE WYROKU”, który został podzielony na dwie części – pierwszą, dotyczącą zarzutu bezprawności podniesionego w pierwszej instancji i analizy przez Sąd zarzutu pierwszego, oraz drugą, dotyczącą istoty zarzutu trzeciego i jego analizy przez Sąd.

W ramach części pierwszej skarżąca podnosi zarzut bezprawności, twierdząc, że art. 33 akapity 1 i 2 oraz art. 68 akapity 1 i 2 przepisów wykonawczych naruszają zasady pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań. Argumenty podniesione przez skarżącą w ramach części drugiej dotyczą oceny przez Sąd pojęcia „niezbędnej pomocy bezpośrednio związanej z wykonywaniem mandatu poselskiego”.